СПРАВКА

за оповестяване на счетоводната политика
на „ДЖЕЛАТО 2009'' ЕООД

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Счетоводната политика представлява съвкупност от принципи, изходни положения, концепции, правила, бази и процедури, възприети от дружеството за отчитане на дейността му.

С тази счетоводна политика се цели изготвяните финансови отчети да представят достоверно резултатите и финансовото състояние на дружеството, да отразяват икономическата същност на събитията, както и да дават информация, която е неутрална и безпристрастна, предпазлива и пълна във всички съществени аспекти.

Счетоводната политика на фирмата е разработена на база следните законови и подзаконови нормативни актове:

- Закон за счетоводството;
- Национални счетоводни стандарти;
- Национален сметкоплан;
- Други подзаконови нормативни актове, засягащи дейността на фирмата;

Разработената счетоводна политика е съобразена със счетоводните принципи, съгласно Закона за счетоводството, всички счетоводни записи са на български език, първични документи, както и документи от съществено значение за стопанската дейност на дружеството, които са с чуждестранен произход, се превеждат на български език и се легализират при необходимост.

II. ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ

1. Текущо начисляване – приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят. Принципът изисква приходите и разходите да се отчитат счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от факта дали са платени или получени паричните средства.

2. Съпоставимост между приходи и разходи – разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

3. Документална обоснованост на стопанските операции и факти – необходимо е да се спазват изискванията за съставяне на документите, съгласно действащото законодателство. Първичните и вторични счетоводни документи са основание за записванията по счетоводните сметки. По този начин се реализира

връзката между документирането, системата на счетоводните сметки и двустранното записване като елементи на счетоводния метод.

4. Независимост на отделните отчетни периоди – всеки отчетен период се третира сам за себе си, независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период.

5. Стойностна връзка между начален и краен баланс – данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период.

III. ФОРМА НА СЧЕТОВОДСТВО

Фирмата прилага двустранно счетоводно записване и използва регистри за хронологчно и систематично (синтетично и аналитично) отчитане с автоматизирана обработка на счетоводната инфорация и на основата на докментална обоснованост.

Данните от първичните счетоводни документи се записват в регистрите за хронологично отчитане по дати, като всяка стопанска операция се отразява стойостно.

За синтетичните сметки се водят регистри за синтетично отчитане

Аналитичните регистри се изпозват за ананлитично отчитане към синтетичните сметки.

Разчетите с трети лица (клиенти, доставчици и т.н.) задължително се осчетоводяват през съответните разчетни сметки, независимо от това дали възникват и се уреждат през същия месец.

В края на всеки месец въз основа на оборотите и салдата по синтетичните сметки се приключва главната книга и се съставя оборотна ведомост.

IV. ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТИ

Активите, основния капитал и пасивите се оценяват при тяхното придобиване или възникване по тяхната историческа цена, съгласно изискванията на чл.13 от Закона за счетоводството.

1. Активи и пасиви

1.1.Дълготрайни материални и нематериални активи – представят се в баланса по отчетна стойност, намалена с начислената амортизация.

Дълготрайните материални активи се класифицират и признават като такива при придобиването им, когато отговарят на следните критерии:

- имат натурално-веществена форма;
- използват се за производството и/или доставката/продажбата на активи или услуги;
- очаква се да бъдат използвани през повече от един отчетен период;
- имат стойност при придобиването не по-малка от 700 лв (минимален стойностен праг на същественост, под който МА, независимо от факта, че са дълготрайни се отчитат като текущ разход при придобиванети им);

При първоначалното придобиване ДМА се отчитат по цена на придобиване. След първоначалното признаване, всеки ДМА се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

С последващите разходи, свързани с отделен ДМА се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно фирмата да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив. Всички други последвали разходи се признават за разход в периода, през който са направени.

Дълготрайните нематериални активи се класифицират и признават като такива при придобиването им, когато отговарят на следните критерии:

- нямат натурално-веществена форма;
- са със съществена значение при употребата им;
- от които се очаква икономическа изгода;
- очаква се да бъдат използвани през повече от един отчетен период;
- имат стойност при придобиването не по-малка от 700 лв (минимален стойностен праг на същественост, под който НА, независимо от факта, че са дълготрайни се отчитат като текущ разход при придобиванети им);

При първоначалното придобиване ДНА се отчитат по цена на придобиване, включваща всички разходи по придобиването му. След първоначалното признаване, всеки ДНА се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка

Амортизация

Амортизируема стойност – стойността на амортизируемия актив, която подлежи на амортизация през предполагаемия срок на годност. Тази стойност представлява разликата между отчетната стойност на актива и неговата остатъчна стойност.

Остатъчна стойност – предполагаемата стойност, която предприятието очаква да получи от амортизируем актив при изтичането на срока му на годност, след изваждането му от употреба. Тази стойност зависи от вида на сделката по изваждането на актива – продажба, замяна, бракуване и т.н.

Срокът на годност на ДА се определя на база периодът, през който се предполага, че амортизируемият актив ще бъде използван и е съобразен с данъчно признатите амортизационни норми.

Дружеството прилага линеен метод на амортизация на ДА. Годишните амортизационни норми са определени съобразно данъчните амортизационни норми.

Начисляването и отчитането на амортизацията на ново закупените ДА започва от месеца, следващ месеца на придобиването на актива и се преустановява от месеца, следващ месеца, в който актива е изваден от употреба.

При изваждане на актива от употреба отчетената амортизация се отразява счетоводно в намаление на отчетната стойност на актива.

ДА се отписват от баланса при продажба, или когато активът окончателно бъде изваден от употреба и след отписването му не се очакват никакви други икономически изгоди.

1.2. Краткотрайните материални активи при придобиване се оценяват по историческа цена, която е цена на придобиване, себестойност или продажна цена. Стоково-материалните запаси при тяхното потребление се отписват по метода "средно претеглена стойност".

2.Приходи и разходи

Приходите от извършените услуги се признават едновременно с извършените разходи за тях.

2.1. Приходи – брутния поток от икономически изгоди през периода, създаден в хода на обичайната дейност на фирмата.

Не се считат за приходи събраните суми от името на трети лица, като данък върху добавената стойност, застраховки и други, които дружеството получава, но те не водят до увеличаване на собствения капитал.

2.1.1. Признаване на приходи от извършване на услуги – приходът, свързан със сделка за извършване на услуга се признава в зависимост от етапа на завършеност на сделката към датата на съставянето на счетоводния баланс, при условие, че резултатът от сделката може да се установи надеждно.

Етапът на завършеност на сделката се определя като се използва метода проверка на извършената работа.

2.1.2. Финансови приходи са: приходите от лихви; приходи от съучастия положителните разлики от промяна на валутни курсове; другите приходи от финансови операции.

2.1.3. Извънредни приходи – приходите, които са възникнали случайно или са резултат от събития, извън обичайната дейност и не се очаква да възникнат отново в близко бъдеще.

2.2. Разходи

Разходите се групират и отчитат като:

2.2.1. Разходи за дейността по икономически елементи. Това са разходите за материали, външни услуги, амортизации, възнаграждения, осигуровки и други.

2.2.2. Финансови разходи – разходите за лихви; отрицателните разлики от промяна на валутни курсове; другите разходи по финансови операции.

2.2.3. Извънредни разходи – разходите, които са възникнали случайно или са породени от събития извън обичайната дейност и не се очаква да възникнат отново в близко бъдеще.

2.2.4. Разходи за бъдещи периоди – разходите извършени от фирмата през текущия отчетен период , които са свързани с получаване на приходи или изгоди през следващ отчетен период.

V. ДОКУМЕНТИ И ДОКМЕНТООБОРОТ

Счетоводството на фирмата се осъществява в съответствие с изискванията на ЗС и съобразяване с основните счетоводни принции, един от които е документална обоснованост на СО и факти, като се спазват изискванията за съставянето на документите, съгласно действащото законодателство.

Счетоводната информация се съхранява във фирмата по реда, предвиден в Закона за Държавния архивен фонд, в съответните законови срокове.

Сроковете на съхранение започват да текат от 1 януари на годината, следваща тази, за която се отнасят документите.

VI. ГОДИШНИ ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ

Годишния финансов отчет на „ДЖЕЛАТО 2009“ЕООД се съставя към 31 декември. Изготвя се до 31 март на следващата година.

Годишния финансов отчет на „ДЖЕЛАТО 2009“ ЕООД представя вярно и честно имущественото и финансово състояние на фирмата, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и собствения капитал.

Съставните части на годишния финансов отчет са: счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричните потоци, отчет за собствения капитал и приложение.

Възприетата от фирмата структура и форма на представяне на съставните части на годишния финансов отчет се запазва непроменена през различните отчетни периоди.

Управител: **Съставител:**

/Димитър Андреев/ **/Росен Рангелов/**

01.01.2017 г.